

З перспективами розвитку інноваційних структур в Україні пов'язані також можливості залучення до цього процесу фінансових ресурсів іноземних партнерів. Так, наприклад, Європейська інноваційна рада у 2023 році запланувала спрямувати 20 млн євро за програмою Seeds of Bravery з метою розвитку інновацій в Україні [5]. Успішно функціонує і програма Mastercard Start Path Ukraine, спеціально розроблена для підтримки інновацій українських фінтех-компаній [3]. Є й інші приклади.

Попри складу ситуацію в країні, українці створюють нові продуктові стартапи та компанії, до прикладу Drone.Ua (виробництво дронів), Ajax (системи безпеки і датчики для дому), Delfast (виробництво електробайків), AMW Labs (ракети та дрони) [2].

Слід відзначити також інноваційні FinTech, зокрема Neofin – no-code платформу для запуску банківськими установами швидких кредитних рішень, Банка від monobank – зручний інструмент для фандрейзингу [3].

До прийняття рішення про джерело фінансування важливо детально вивчити умови, вимоги та ризики, пов'язані з кожним методом. На етапі залучення фінансових ресурсів інноваційні структури потребують знань про те, як залучати інвестиції, як презентувати свою ідею інвестору. В цьому зв'язку доцільні: менторські сесії та успішні кейси від агентів венчурної індустрії; допомога з підготовкою презентацій для фандрейзингу; підготовка та експертиза бізнес-плану, потреб в інвестиціях, плану використання коштів та повернення інвестицій; консультаційна підтримка з оформленням всіх необхідних документів для інвесторів.

В цьому зв'язку корисними можуть бути звернення до консалтингових фірм, експертів з інноваційного розвитку, фінансових аналітиків. Такі дії допоможуть інноваційним структурам привернути вагу нових клієнтів, наростити свою операційну діяльність та доходи і забезпечити стійке зростання, зокрема за рахунок зовнішніх джерел фінансування.

Література:

- 10 венчурних фондів. Венчурний капітал подарував світові Apple, Amazon і Facebook. Хто шукає нових бізнес-зірок в Україні? URL: <https://forbes.ua/ratings/10-venchurnikh-fondiv-09042021-1321> (дата звернення 03.10.2023)
2. Грант М. Як Україні розвивати інноваційні виробництва у 2023 році? URL: <https://speka.media/yak-ukrayini-rozvivati-innovaciini-virobnictva-v-2023-roci-98d36p> (дата звернення 03.10.2023)
3. Інновації попри виклики: як розвивається фінтех в Україні в 2023 році. URL: <https://fintechinsider.com.ua/innovacziyi-popry-vyklyky-yak-rozvyvayetsya-finteh-v-ukrayini-v-2023-roci/> (дата звернення 03.10.2023)
4. Офіційний сайт Міністерства економіки України. <https://me.gov.ua/>
5. Цифрова трансформація економіки України в умовах війни. Травень 2023 року. URL: <https://niss.gov.ua/news/komentari-ekspertiv/tsyfrova-transformatsiya-ekonomiky-ukrayiny-v-umovakh-viyny-traven-2023> (дата звернення 03.10.2023)

Звенигородський С.С., здобувач гр. УФЕБ-22МЗ

Фомічов К.С., канд. юрид. наук., доцент

Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ: ОСНОВНІ ФУНКЦІЇ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Національна поліція України, за визначенням Закону, є органом виконавчої влади, метою якого є забезпечення прав і свобод людини, протидія злочинній діяльності, охорона

громадського порядку і безпеки. Закон встановлює правові основи організації та діяльності Національної поліції України, визначає статус поліцейських та визначає вимоги до проходження служби в Національній поліції.

Національна поліція складається з різних підрозділів, включаючи кримінальна поліція; патрульна поліція; органи досудового розслідування; поліція охорони; спеціальна поліція; поліція особливого призначення. Важливо відмітити, що Національна поліція діє у тісній взаємодії та координації з громадськістю, місцевими громадами та організаціями громадянського суспільства на принципах партнерства. Основна мета — задовольнити потреби цих груп та працювати над пошуком ефективних рішень.

Національна поліція України виконує різноманітні завдання, які безпосередньо пов'язані з наданням поліцейських послуг у таких сферах як:

1. забезпечення публічної безпеки і порядку;
2. охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави;
3. протидії злочинності;
4. надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги [1, ст. 2].

Водночас важливо чітко зрозуміти поняття функцій, оскільки це значно допоможе зрозуміти стратегії вирішення поставлених завдань, а також визначити роль і позицію Національної поліції в рамках органів державної влади.

Завдання, покладені на Національну поліцію, визначають її функції. Ці функції можна розділити на два основних напрямки: внутрішні та зовнішні. Внутрішні функції зосереджені на забезпеченні оптимальних умов роботи для окремих поліцейських, наприклад, складання протоколів для патрульних, а також для всієї структури Національної поліції, включаючи матеріально-технічне забезпечення.

Зовнішні функції Національної поліції безпосередньо віддзеркалюють основну суть її створення, охоплюючи практичне значення та конкретні сфери діяльності, які є основним напрямком її роботи. Ці функції передбачають використання повноважень (приписів), визначених чинним законодавством.

У світлі конкретних обов'язків поліції, таких як завдання, які виконують патрульні поліцейські, зовнішні обов'язки можна класифікувати на такі сфери як: підтримання громадської безпеки та порядку в громадських місцях; моніторинг та забезпечення безпеки руху та пішоходів; дотримання паспортних правил та контроль за перебуванням іноземних громадян та осіб без громадянства в регіоні чи країні; надання допомоги громадянам та державним установам; попередження та протидія правопорушенням і злочинній діяльності; застосування заходів поліції; притягнення осіб до відповідальності за адміністративні правопорушення; проведення випереджувальних заходів щодо забезпечення публічної безпеки та порядку.

В теорії управління функції поділяють на:

- 1) основні;
- 2) забезпечувальні (ресурсні, допоміжні);
- 3) управлінські чи загального керівництва (організаційно-інспекційні) [2, с. 224-225].

Таким чином, Національна поліція України має чітко визначені та встановлені законом функції, які охоплюють різноманітні взаємопов'язані та скоординовані сфери поліцейської діяльності, спрямовані на виконання поставлених завдань.

Аналізуючи положення, викладені в Законі України «Про Національну поліцію», стає очевидним, що основні функції поліції можна розділити на два чіткі блоки: внутрішньо-організаційні та зовнішні.

Далі, доречно, розглянути ряд особливостей функціонування Національної поліції в умовах воєнного стану, визначених законодавством України, а саме «Про правовий режим воєнного стану» та «Про Національну поліцію». Відповідно до Закону «Про правовий

режим воєнного стану», поліція зобов'язана сприяти військовій адміністрації, суду, прокуратурі та судовій системі під час воєнного стану. Поліція відповідає за звітування перед військовою адміністрацією про свої зусилля у боротьбі зі злочинністю, підтримці громадського порядку та загальну діяльність на визначеній території [3].

Для успішного забезпечення громадського порядку та безпеки в умовах воєнного стану вкрай важливою є ретельна координація практичних занять для поліцейських. Це пов'язано з тим, що під час воєнного стану правоохоронці опиняються у складних і напружених обставинах, що вимагає підвищеної зосередженості та концентрації. Незважаючи на ці обставини, останні повинні продовжувати бездоганно виконувати свої обов'язки, дотримуючись принципів Національної поліції, як і в звичайних умовах.

Тому неможливо переоцінити важливість нинішнього акценту на психологічній, фізичній та професійній підготовці, а також на стресостійкості правоохоронців.

Література:

1. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015. Відомості Верховної Ради України. 2015. № 40-41. Ст. 379.
2. Теорія управління в органах внутрішніх справ: Навчальний посібник. За ред. В.А. Ліпкана. К.: КНТ, 2007. 884 с.
3. Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 12.05.2015 № 389-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text>

Зінь Ю.Є., здобувач гр. УФЕБ-22М
Горпинченко О.В., канд. екон. наук., доцент
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

ОСОБЛИВОСТІ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ

У нинішньому середовищі загострення конкуренції в банківській індустрії банкам вкрай необхідно прийняти підхід, орієнтований на клієнта, у своїй діяльності. Це передбачає потребу в кваліфікованих і обізнаних співробітниках, надійній системі управління та ефективній комунікації як всередині, так і ззовні. Щоб досягти цього, банківські установи повинні культивувати ефективну корпоративну культуру, яка сприяє мотивації серед їхніх співробітників.

У нинішньому середовищі загострення конкуренції в банківській галузі стало очевидним, що найуспішнішим підходом є впровадження цінної стратегії управління, яка ґрунтується на корпоративній культурі, яка, в свою чергу, охоплює ряд елементів, таких як організаційні цінності, стандарти управління, кадрова політика, орієнтири поведінки, соціальні та моральні норми, традиції та фірмовий стиль. Орієнтуючись на клієнта, банки повинні забезпечувати високий рівень обслуговування, який значною мірою залежить від професіоналізму та досвіду їхнього персоналу. Зовнішній вигляд і позитивна поведінка співробітників безпосередньо впливають на сприйняття клієнта і сприяють формуванню довірливих і доброзичливих відносин з банком.

Особливості розвитку корпоративної культури були центром уваги як вітчизняних так і вчених міжнародного рівня. Наприклад, Е. Шейн, стверджує, що корпоративна культура, в першу чергу, охоплює набір фундаментальних понять. Ці ідеї не просто документуються та дотримуються групою, а радше вони живуть у свідомості людей і формують їхні дії в організації будь-якого рівня чи спрямування [1].

Щоб зрозуміти складну природу корпоративної культури, вважаємо за потрібне, дослідити її розвиток, починаючи з комплексного вивчення її рівнів (рис.1).